

ע"פ 8973/20 - נעמה אבו אלניל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8973/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

נעמה אבו אלניל

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו בית המשפט המחוזי
חיפה מיום 8.12.2020 בת"פ 9859-04-20 שניתן על
ידי כב' השופט ס' ג'יוסי

תאריך הישיבה:

י"ג בטבת התשפ"א (28.12.2020)

בשם המבקש:

עו"ד מטאנס זידאן

בשם המשיבה:

עו"ד ענת גרינבאום

החלטה

1. מונחת בפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 9859-04-20; כב' השופט ס' ג'יוסי), במסגרתו הושת על המערער, בין היתר, 20 חודשי מאסר בפועל.

המבקש הורשע, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; חבלה במזיד

עמוד 1

ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; והיזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום וגזר הדין, המבקש נהג בכביש 6 לכיוון דרום כאשר הוא נוסע בנתיב הנסיעה ההופכי (הנתיב הצפוני), בניגוד לחוקי התנועה. כאשר המבקש אותר על ידי שוטר, בחר לחמוק ממנו תוך שהמשיך בנסיעה מהירה ופרועה ואף האיצה. עקב כך הוזעקו שוטרים נוספים והוצבו מחסומים לאורך כביש 6, על פני כולם המבקש חלף תוך שהטיחם וגרם לשבירתם ולנזקים נוספים בסך כולל של כ-70,000 ש"ח. האירוע נסתיים עם הצלחת המשטרה לבלום את רכב המבקש.

2. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המבקש - בן 67 - היה מצוי במצב נפשי רעוע על רקע פיטוריו ממקום עובדתו ופציעת אשתו בתאונה. כן, עולה כי המבקש מוכר למערכת הפסיכיאטרית מזה שנים, מטופל בתרופות ונמצא במעקב, אם כי מצבו תואר כיציב עד להתדרדרות האחרונה. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות מעורבות המבקש בעבירות מהסוג הנידון, אך המליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל מתוך חשש להחמרה נוספת במצבו הנפשי. על כן, הומלץ על הטלת עבודות שירות.

בית המשפט המחוזי סבר כי יש לתת משקל מיוחד למצבו הנפשי של המבקש, כפי שעולה מהתסקיר. עם זאת, בחר שלא לקבל את המלצת שירות המבחן להימנע ממאסר בפועל. בתוך כך, קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר, וגזר את עונשו את המבקש בתחתית המתחם. כן הוטל על המבקש מאסר על תנאי לתקופה של 24 חודשים; פסילת רישיון נהיגה לצמיתות; וחילוט הרכב מושא כתב האישום.

3. בחינת עיכוב המאסר נערכת תחת הפריזמה של הכללים הרלוונטיים לבקשה מעין זו, על פי הנפסק בהלכת שורץ (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769 (2000)). הכלל הראשון הוא כי אין לעכב את עונש המאסר בפועל עד להכרעה בערעור, כדי למנוע פגיעה באמון הציבור במערכת המשפט הפלילי. הכלל השני הוא כי אין לפגוע, הלכה למעשה, בזכות הערעור של הנאשם. המקרה דנן קשה, ונכון לשקול, בין היתר, את נסיבות המעשה והעושה והסכנה הרבה והמוחשית שיצר המבקש. על פני הדברים, ולצורך בקשה זו, קשה לשער כי ניתן יהיה להסתפק בעונש של מאסר על דרך עבודות שירות. עולה, לכאורה, כי יש צורך בהרתעה אישית וכללית. מהצד האחר, ושוב - מבלי להביע עמדה לגבי סיכויי הערעור מעבר לדלת אמותיה של בקשה זו - נכון כי תיק זה יקבע בתקופה הקרובה.

4. סוף דבר, הבקשה נדחת. המזכירות תקבע ערעור זה בפני מותב בתוך כחצי שנה. על המבקש להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר קישון ביום 20.1.2021 לא יאוחר מהשעה 09:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336. תנאי השחרור או המעצר באיזוק בהם היה נתון המבקש עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

ניתנה היום, י"ג בטבת התשפ"א (28.12.2020).

ש ו פ ט

